

sende, eller hvad man nu er. Det er en forkert lovgivning. Vi har selv været med til at gennemføre den i sin tid, så vi har et medansvar, men vi ser fremad, og vi ønsker at få indført et andet princip, sådan at alle bliver behandlet ens, det vil sige, at mennesker, som er i samme situation, skal have samme skattefri godtgørelse, uanset om det er høj eller lav, og uanset hvad det er, man foretager sig.

Det er vigtigt med lighed. Det er vigtigt, at vi behandler folk på samme måde, og det har vi for længst sagt, bl.a. i foråret i forbindelse med behandlingen af et forslag fra Fremskridtspartiets hr. Kim Behnke. Allerede dengang gjorde vi opmærksom på, at vi ikke ønskede at forringe vilkårene for nogen grupper, og at vi ønskede samme vilkår for alle, både privat og offentligt ansatte.

Hvis man havde gidet høre efter dengang, så ville man kunne se og høre, at det er det samme, vi siger i dag, og det var også det samme, vi sagde, da der var blokade. Vi skifter ikke mening, fordi der er blokade. Vi holder fast ved det, vi synes er det rigtige, nemlig princippet om, at man skal have samme beløb, uanset om man er chauffør eller direktør.

Med dette forslag opnår man for nogle grupper en situation, der er bedre end den bestående. I december sidste år – og jeg siger i december sidste år – traf Ligningsrådet afgørelse, og først i slutningen af november – og nu, hvor vi førstebehandler det, har vi december – er der kommet et udspil fra skatteministeren. Det er smøl, det er virkelig smøl, og det nytter ikke noget som helst at henvise til en afgørelse i Højesteret i august måned som undskyldning. Det er smøl, og det er for dårligt, at man har skullet vente så længe.

Skatteministeren har nu sagt, at ministeren er i stand til at kulegrave hele området på 3 måneder, dvs. inden den 1. april 1997; det er flot.

Vi er glade for det tilsagn om en kulegravning, som SF har forhandlet sig frem til, hvad vi siger tillykke med, og vi bakker det op. Kulegravningen skal belyse, i hvilket omfang der foreligger ligestilling i relation til reglerne om rejsegodtgørelse under hensyn til de forskellige gruppers forskellige omkostningsforhold. Den undersøgelse er vi meget tilfredse med. Men det kan altså klares på tre måneder, hvorimod skatteministeren i snart et år ikke har kunnet lave et lovforslag. Det fortæller lidt om, at i denne her sag har man smølet.

Der er nogle, der bliver stillet bedre, hvis vi vedtager lovforslaget, men der er også nogle grupper, der bliver stillet dårligere. Vi har fået forskellige henvendelser, bl.a. fra tillidsmænd og sjakbajser på Øresundsforbindelsen og andre, som siger, at de bliver stillet dårligere uden overgangsregler.

Jeg vil godt bede skatteministeren om her fra talerstolen at give tilsagn om, at hvis man får det dårligere i 1997 efter de nye regler, så må man, uanset hvem man er, vælge mellem de gamle og de nye regler. Vi skal ikke gøre forskel, heller ikke i overgangsperioden. Det må være sådan, at man i 1997 og 1998 kan vælge mellem de gamle og de nye regler, og jeg vil godt have skatteministeren til at love, at vi får sådan et ændringsforslag at se.

Kulegravningen skulle gerne føre til, at vi giver alle lønmodtagere og alle erhverv gode arbejdsbetingelser i det danske samfund, og vi må også skele til de konkurrencevilkår, de er underkastet, og til, hvordan lønmodtagerne og erhvervene får deres skattegodtgørelser i andre lande. Vi ved jo f.eks., at det, der her er foreslået på chaufførområdet, er væsentlig lavere end det, vores konkurrenter i udlandet giver. Derfor må det aspekt med i billedet, at vi også vurderer folks vilkår ud fra, hvordan erhvervene bliver stillet, sådan at vi kan bevare vores arbejdspladser, så at det er danskere, der er i arbejde, og så arbejdet ikke flyttes til udlandet, til udenlandske arbejdere.

Vi kan altså støtte forslaget, fordi det forbedrer forholdene for nogle grupper i forhold til de bestående; men vi går også ud fra, at vi får tilsagn om, at ingen bliver stillet ringere i de næste to år, og at der er valgfrihed mellem de nye og de gamle regler. Og så ser vi frem til den kulegravning, som forhåbentlig kan føre til, at vi får et system, som alle kan nikke til og sige: Det er så retfærdigt, som det kan blive, for alle bliver behandlet ens.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, man skal jo høre meget, før ørerne falder af. Men Venstre har høj troværdighed i denne her sag, og Venstre ved man, hvor man har, og derfor ved man vel også det med hensyn til de løfter, hr. Peter Brixtoftes udsteder her.

I denne sag lykkedes det Venstre at indtage to diametralt modsatte synspunkter i løbet af 36 timer. Jeg ved ikke, hvad der skete, om Landbrugsraadets præsident havde været i radioen